

PORTFOLIO

Wil jij jouw werk laten zien op deze plaats? Stuur dan een foto met vermelding van wat het is, de gebruikte materialen en techniek naar portfolio@weefnetwerk.nl

RIA PENTHUM
Bagage
Linnenbinding
Paardenhaar, linnen en ijzerdraad

AKKE DE STURLER
Wintertuin Museum Voorlinden
Variatie linnenbinding en keper
Katoen, linnen, plastic, raffia

WIL VERBURG VAN RIJN
Theedoek in keperpellen met DMC-katoen

ELS VAN DER KAADEN
Twee sjaals: één alleen mohair, andere mohair en katoen in zomer en winter

RITA THYS
Kruispunt. Inlegwerk met vlas en wol

THEA GORDIJN
Herfst
Ripsweefsel met ingeweven herfststakjes en blaadjes

ONGELIMITEERD EXPERIMENTEREN

DOOR WOUTJE DE ZEEUW

Een opleiding die betekenisvol is voor de deelnemers kan ertoe leiden dat ze elkaar daarna niet uit het oog willen verliezen. Dat is precies wat er is gebeurd na afronding van de tweejarige kunstopleiding 'Meer dan Textiel'. Met zijn twaalfen zijn ze verdergegaan als Kunst-groep 12¹ maar door tal van omstandigheden zijn ze nu nog met zijn zessen. Twee van de zes textielkunstenaars, Rieneke van der Plicht-van Manen² en Pita Phoa, vertellen over hun werk en over de groep.

ELKAAR STIMULEREN

Kunst-groep 12 is gestart om het niveau van werken als kunstenaar vast te houden. Rieneke en Pita ervaren de huidige groep van zes als prettig qua omvang. Ze spreken bij elkaar thuis af en dat is lastig genoeg omdat ze ver uit elkaar wonen. Voor de bijeenkomsten kiezen ze een thema en werken dat uit. Tijdens de bijeenkomsten worden de werkstukken besproken met het doel elkaar te stimuleren en kritisch te bevragen: hoe ben je tot dit werk gekomen, waarom ben je afgeweken van de opdracht; begrijpen welke weg is afgelegd. Binnen de groep heeft ieder een eigen stijl en dat wordt gerespecteerd.

ONTWERPPROCES

Op de vraag wanneer zij iets een gedurfd ontwerp vinden, hebben ze niet iets concreets voor ogen, maar bij de toelichting dat de redactie het heeft omschreven als 'ontwerpen van weefsels door en met onverwachte toepassingen' komt direct een reactie. Rieneke: "Dat vind ik heel gewoon. Ik moet me ertoe zetten om gewoon een lap te weven met een bepaalde binding. Ik ga uit van een materiaal en een thema. Als ik dat thema niet aangereikt krijg van Kunst-groep 12 of de weefkring dan heb ik zelf wel iets. Ik werk vaak met vreemd materiaal, meestal met twee soorten tegelijkertijd. Als ik iets gebruikt heb, zoals metaal draad, dan wil ik daar graag op doorgaan. Ik ga als het ware op ontdekkingsreis met het materiaal en gebruik het telkens opnieuw.

Coronakunst met metaal draad en latex handschoenen; Rieneke van der Plicht

Katoen en gekleurd metaal draad; Rieneke van der Plicht

¹) Zie ook WEVEN 2020 nummer 1, p. 22
²) Zie ook WEVEN 2019 nummer 3, p. 4-5

Luchtig; Pita Phoa

Het liefst maak ik iets op basis van een vondst of iets wat ik nog op voorraad heb. Zo waren we bezig met het thema recyclen/upcyclen en ik dacht ik heb die paraplu nog van een eerder project, wat kan ik daarmee? Ik ga de paraplu in het weefsel verwerken.”

Pita gaat anders te werk: “Ik ben altijd ‘textielig’ bezig. Het gaat mij om het bedenken, experimenteren en maken. Gedurende het proces komen bij mij de ideeën. Al makend denk ik en verander ik. Ik wil het niet al te strak vastleggen, terwijl bij weven dat vaak wel moet als je bijvoorbeeld een sjaal wilt weven. Mijn ontwerpproces is voor anderen vaak niet helder. Ik begin spelenderwijs met materiaal vanuit de behoefte om iets te maken. ‘Making is thinking’ was ooit een tentoonstelling in Rotterdam met dit thema. Mijn passie voor weven zit hem in het bezig zijn met draden en draadjes in alle varianten en soorten. Thema’s spreken mij vaak niet zo aan. Zo hadden we binnen Kunst-groep 12 het thema luchtigheid. Ik heb er wel iets mee gedaan maar ik heb er niet zoveel mee. Ik begin liever zomaar, vaak klein, soms blijft het klein en soms maak ik daarna een lange ketting om bijvoorbeeld gordijnen te weven. Daarbij kies ik meestal ook nog eens voor de moeilijke weg, zoals linnen voor de ketting én de inslag terwijl ik dat niet eerder had gedaan. Uiteindelijk ben ik heel tevreden over het resultaat omdat in het weefsel iets van mijn eigenheid is te zien.”

EIGEN SIGNATUUR

Inmiddels komen de werkstukken uit de tassen en vertellen Rieneke en Pita over hoe ze tot stand zijn gekomen. Pita vertelt dat ze bij een cursus tapijserieweven op basis van een schilderij van Van Gogh uitsluitend naar kleur moest kijken. Niet uitgaan van een binding maar van de kleuren die je uit het schilderij hebt gekozen. “Het leverde een weefseltje op waar ik heel blij mee ben. Die manier van werken past bij me. Je gaat anders kijken en interpreteren. Ik raakte zo geïnspireerd dat ik ermee verder ben gegaan en nu ook kleinere werken in diezelfde lijn op een weefraam maak.”

Detail linnen gordijn; Pita Phoa

Kleurmengen; Pita Phoa

Groeisels, diverse materialen; Rieneke van der Plicht

Rieneke laat ‘groeisels’ zien waar ze er inmiddels achttien van heeft. Ze zijn allemaal verschillend. Het blijft hier niet bij want ze heeft nog meer materiaal. Het is een ongoing project. “Ik verzamel er restmateriaal voor zoals reststukjes groene glasvezelkabel. Het materiaal is leidend. Ik heb ook groene poepzakjes voor honden gebruikt.” Ze is altijd op zoek naar bruikbaar materiaal dat op een draad lijkt, bij voorkeur in een kringloopwinkel of bouwmarkt. Vervolgens laat ze een halssieraad zien. Het is een holweefsel van metaalgaren. “Ik was collectant voor het prinses Beatrix Spierfonds en had daarvan nog veel oranje ballonnetjes met witte tekst. Daarmee heb ik het holweefsel gevuld. Het is uiteindelijk een halssieraad geworden.” “Een van de leukste ontwerpen die ik heb gemaakt was voor de tentoonstelling in Steenwijk”, vertelt Pita. “Ik was bezig met roostertjes van een ventilator waarin ik een soort weefsel had gemaakt. Andere weefsters hebben dat gezien, zijn erop doorgegaan en hebben vervolgens een, in mijn ogen, verbeterde versie gemaakt. Een inspiratiebron voor anderen zijn vind ik leuk. Inmiddels hangt mijn exemplaar op mijn balkon en wordt het bewerkt door weer en wind. Ik ben benieuwd wat ermee gebeurt.”

IN HET VERSCHIJT

Het zal niet verrassend zijn dat Rieneke zoveel materiaal op voorraad heeft dat ze niet meer precies weet wat ze heeft. “Laatst kwam ik een draad tegen met verdikkingen die ik misschien wel twintig jaar geleden tijdens een vakantie in Finland bij een winkel met hengelsportbenodigdheden heb gekocht. Het is een soort grijze drijfdraad. Toen ik het weer in mijn handen had wist ik ook direct wat ik ervan wil maken: een regenbui. Het is nog niet gebeurd maar dat laat niet lang meer op zich wachten.”

Pita heeft voornemens voor een andersoortig project. “Ik ben vol van mijn reis naar Japan die ik net heb gemaakt. Japan is bekend om zijn bijzondere papier. Het viel mij op dat alle kassabonnen ook van een goede kwaliteit papier zijn. Ik heb ze als souvenir meegenomen. Een van mijn volgende projecten wordt het weven met dit soort Japans materiaal. Of het iets wordt weet ik niet, maar ik ga er in ieder geval mee aan de slag.”

Inspiratie voor andere weefsters; Pita Phoa

Toekomstige regenbui; Rieneke van der Plicht

Luchtig, metaaldrad en lamineerfolie; Rieneke van der Plicht

Japans papier souvenir; Pita Phoa